

Romeo i Julia, Boj

Boję się!
Choć wiem, że zbudzę się za dnia, lecz
Boję się!
W podziemiach być, gdzie zimny mrok ogarnie mnie
Czy miłość tam silniejsza jest niż ludzka śmierć?
Czy zdoła przewyciężyć smutku cień,
Że tyle krwi przelano?
Boję się
I smutno mi, i dręczą mnie przeczucia złe,
Bo nawet ksiądz pobłądzić mógł, pomylić się
I chociaż zna modlitwy sens, wie czym jest grzech
Czy wie, jak uratować nas, czy wie,
Jak wyrwać nas rozpaczy?
Mój kochany!
Nie wiemy dokąd nas szaleństwo gna -
Wyganiem los ukarał cię, a ja poślubiam smutek,
Kochany!
Mój kochany!
Nieszczęście idzie za mną, jak zły cień,
Lecz dobrze wiem, gdy znów ujrzę cię
Światło rozjaśni mrok.
Boję się!
Kto wie, czy dobrze to, czy źle, że
Boję się?
A może lęk przed krokiem złym ostrzegać ma?
Przed błędem mnie ochronić, zmienić plan,
Gdy los chce nam odebrać to, co dał
A w zamian dać samotność...
Mój kochany!
Gdzie nas szaleństwo to prowadzi, gdzie?
Miłością los obdarzył ciebie i mnie
Na zawsze -
Kochany!
Mój Romeo!
Choć idzie za mną smutek, jak zły cień,
On zniknie tak, jak noc, ja wiem -
Światło rozjaśni mrok!
Mój Romeo!
Promieniał będzie świt, gdy ja i ty
Zdołamy już pokonać lęk i łzy
Miłością -
Kochany!
Mój Romeo!
Ja wiem, że muszę przewyciężyć strach
Przed nami będzie cały świat -
Gdzie ty, tam pójde ja.
Kocham cię...